

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3386/2025
04.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Никола Николић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Градско саобраћајно предузеће Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Драган Миловановић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1329/25 од 20.06.2025. године, у седници одржаној дана 04.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1329/25 од 20.06.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1329/25 од 20.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3681/23 од 19.11.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране у току рада, која се исплаћује у новцу, за период од октобра 2020. године па закључно са децембром 2020. године исплати појединачно опредељене месечне новчане износе са законском затезном каматом од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име разлике у висини предвиђене и исплаћене накнаде за трошкове исхране у току рада, која се исплаћује у боновима за исхрану, за исти период исплати појединачно опредељене новчане износе са законском затезном каматом од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 35.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1329/25 од 20.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је због погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда посебна ревизија туженог у овом спору није дозвољена.

Тужилац је поднетом тужбом тражио исплату новчаног потраживања из радног односа – накнаде за исхрану у току рада, која се делом исплаћује у готовом новцу а делом у боновима, у висини између износа уговореног колективним уговором туженог и износа који су му исплаћени у спорном периоду.

У истоветним чињенично – правним споровима Врховни суд је изразио став да се право запосленог на накнаду трошкова за исхрану у току рада, предвиђено чланом 118. став 1. тачка 5. Закона о раду, остварује у складу са општим актом и уговором о раду чије се одредбе тумаче онако како гласе. Побијана другостепена пресуда не одступа од правног става, с обзиром да је у колективном уговору туженог наведен конкретан новчани износ који се на име тражене накнаде има исплатити запосленом, због чега се, без обзира на успостављени принцип бруто зараде из члана 105. Закона о раду, не може на штету запосленог претпоставити да је реч о уговореном бруто износу јер то није изричито предвиђено.

Из тих разлога, нема основа да се дозволи одлучивање о посебној ревизији туженог ради разматрања спорног правног питања да ли је висина трошкова исхране у току рада у његовом колективном уговору исказана у бруто или нето износу, или ради уједначавања судске праксе. Због тога је, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се на основу члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је очигледно нижа од вредности која је по наведеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије, па је зато применом члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић